

гледѣть си на гробъять кой-то бѣше въ кракъ-
ать ѱ, съедини рѣцѣтъ си и произнесе съ глѣбо-
ка трогателность: » О ты! толкова добрый и че-
стный человекъ, ты на когото смъртното тѣло по-
чива тука, ты когото възлюбихъ отъ иѣжна въз-
расть, ты кой-то ми направи люлкж когато излѣ-
зохъ на свѣтъ, ты на когото послѣдня работа е това
прекрасно паперче що украсява сега гробъять ти,
прости мя! Увы! защо още да не жевѣшъ, да тя ви-
да и прося прощеніе за уторченіята които непра-
ведно отъ насъ испита! Ако бѣхме дѣйствували
съ по зрѣло размышленіе и ако бѣхмы ся успо-
коили на староицѣтаннѣтъ ни правотѣ твоя, ра-
бе благій и вѣрный, прахъять ти нещѣше да по-
чива сега тука, прости, прости, тука надъ гробъ-
ать ти и убѣщавамъ ся въ имято на родителитѣ
да поправа злото двойно на дѣщиря ти като не
възможно на тебя! О! прости ни! »

О! благородна Графиню, иззыка Марія, ни-
каква умраза не хранѣше отцѣать ми къмъ Госпо-
дары-тѣ си, но напротивъ заранъ-вечеръ ги спо-
минаваше на молитвата сикакъ-то едно време пра-
више въ Ехбургъ и ги благославяше още и въ по-
слѣдны-тѣ си минути. » Марію, ми рече, преди да
отдаде послѣднѣтъ си въздушкж, надѣвамъ ся
твърдо че достойны-тѣ ни Господары ще узна-
ятъ единъ день невинностьж ти и ще тя приви-
катъ отъ заточеніе-то. Увѣри ги тогава какъло
и достолюбивж-тж имъ дѣщирѣж, койкто дръжахъ
на рѣцѣ въ дѣтинство-то ѱ увѣри ги, че въ по-
слѣдната минута сѣрдцето ми бѣше пълно отъ у-
важеніе къмъ тѣхъ, любовь и признательность. »
Тя бѣха послѣднытѣ му думы.

Съзыгѣ Амалинны ся удвовахъ. » Ела Марію,